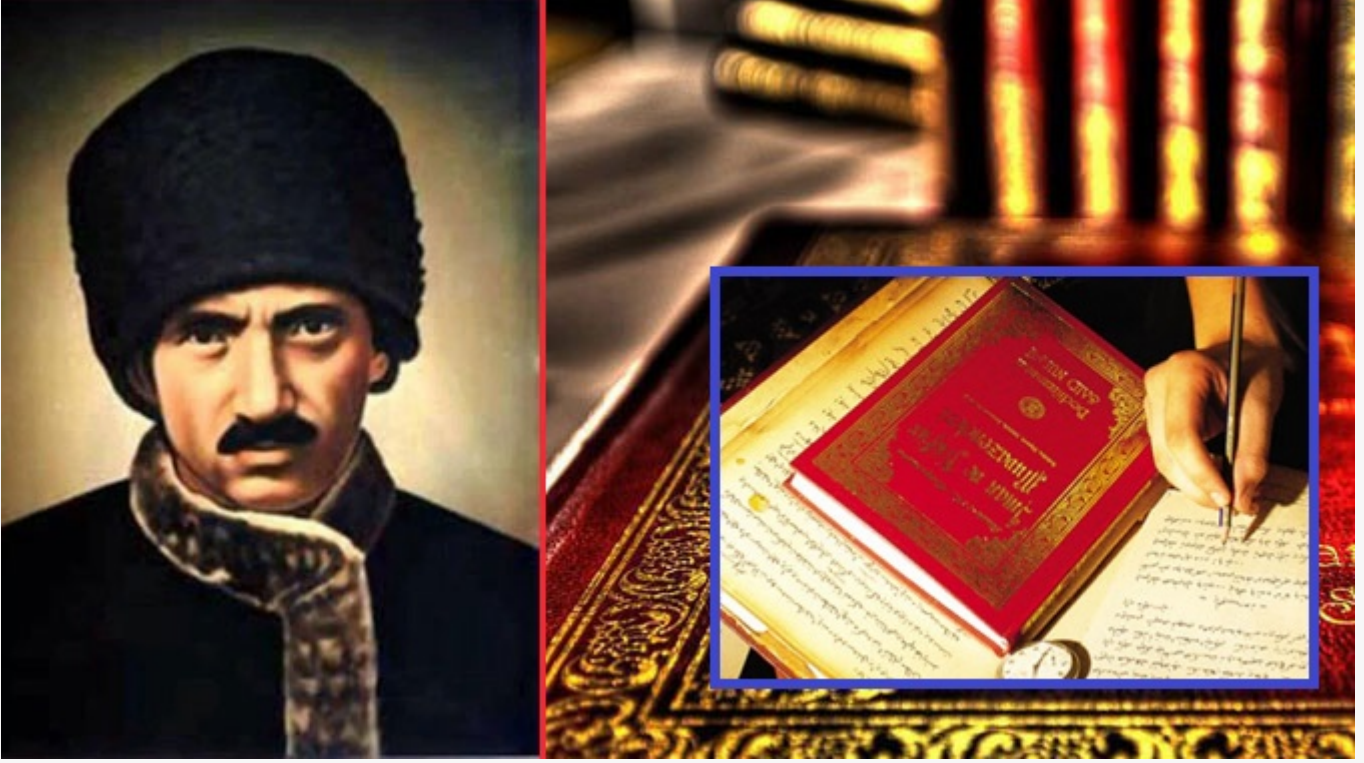

Derdin varsa hizmete koş!

İmtihan dünyasındayız. Dolayısıyla dert, sıkıntı, musîbet bitmiyor bitmeyecek de. “Şu dâr-ı dünya, meydan-ı imtihandır ve dâr-ı hizmettir; lezzet ve ücret ve mükâfat yeri değildir” diyerek Üstadımız; hastalıklar ve musîbetlerin bu hizmete kuvvet verdiğini ve kulluğa gayet uygun düştüğünü söylüyor. Zira herbir saati bir gün ibadete çevirmek ihtimali var.

İşte böyle bir imtihan meydanında, bir dokunup bin âh işittiğimiz bir zamanda, dertlerin ezici yükü altında beli bükülenlere Hizmet Rehberi imdâda yetişiyor. Her derde devâ olacak bir çözüm sunuyor, isterseniz yerinden okuyalım:

“Madem şimdiye kadar ekseriyet-i mutlaka ile Risale-i Nur şakirdleri, Risale-i Nur hizmetini her belâya, her derde bir çare, bir ilâç bulmuşlar. Biz her gün hizmet derecesinde, maişette kolaylık, kalbde ferahlık, sıkıntılara genişlik hissediyoruz, görüyoruz. Elbette bu dehşetli yeni belâlara, musîbetlere karşı da, yine Risale-i Nur’un hizmetiyle mukabele etmemiz lâzımdır.”

Evet her sıkıntı, Risale-i Nur’la aşılr. Not kaygısı mı çekiyorsun? Hizmete sarıl. Geçim derdi mi çekiyorsun? Hizmet et. Hastalığın mı var? Hizmete koş. Yalnızlık mı çekiyorsun? Hizmet sana kâfi. Umudun mu kırıldı? Hizmette umut var, yeise yer yok... Yeter ki sen hizmete koş. Dertle boğuşmaktansa, hizmette dermanını bul.

“Ama benim dertlerim musîbetlerim dünyevî, hem çok ağır. Hizmet bana nasıl çâre bulacak” mı diyorsun? Onun çâresini de, bizim sıkıntıya uğramamızın O’na çok ağır geldiği Peygamberimiz Muhammed Mustafa (asm) söylemiş; **“Dünyaya soğuk bakana musîbetler hafif gelir” [Camius Sağır (3:330)]**

Dünyaya soğuk bakma prensibini de yine hizmette öğreniyoruz. Çünkü dünyayı kalben terk etme hakikatine dayanıyor bu hizmet. “...madem dünya bir gün bize haydi dışarı diyecek, feryadımızdan kulağını kapayacak, o bizi dışarı kovmadan biz bu hastalıklar ikazatıyla şimdiden onun aşkından vazgeçmeliyiz. O bizi terk etmeden, kalben onu terke çalışmalıyız” hakikatini söyleyen Bediuzzaman Hazretleri; “Hizmet-i Kur’âniyede bulunana ya dünya ona küsmeli veya o dünyaya küsmeli” diyerek yine çâremizin bu hizmet-i Kur’âniyede olduğunu gösteriyor.

İşte kardeş gördün mü, sıkıntılarımız dünyevî olsa da biz yine bu hizmete koşacaktık.

“Hiç kimseye gücünün üstünde bir vazife yüklemeyiz” (A’raf:42) diye vaad ediyor Allah. “Ama bana bu yük ağır geliyor altından kalkamıyorum” mu diyorsun? Sende sabır eksik. Kuvvetini sağa sola dağıtmışsın, şimdiki musîbete

sabrın kalmamış. Hele bir 21. Sözü oku, “Ey sabırsız nefsim” diyerek 3 sabrı omzuna al, öyle bak sıkıntılara. Nasıl da hafifleyecek.. Hele bir “Hasbunallah Veniğmel vekîl” kalesine sığın. Yirmi Dokuzuncu Lem’anın beşinci bâbını, altıncı bâbını oku bir. Ne güzel duâ ediyor orada bak:

“Göğsüm daraldı, ömrüm gitti, sabrım bitti ve fikrim uçup gitti. Sen ise benim gizli ve açık herşeyimi çok iyi bilirsin. Bana fayda ve zarar verecek şeylerin mâliki Sensin. Üzüntümü sürura, güçlüklerimi kolaylığa çevirmeye ancak Sen kadirsin. Bütün sıkıntılarımı gider, benim ve kardeşlerimin bütün güçlüklerini kolaylaştır”

Hem derdi dünya olanın dünya kadar derdi olurmuş. İyisi mi sen gel bu iman kurtarma derdiyle yanan kardeşlerin dairesine gir, sen de dertlen bu dertle. İşte o zaman derdin kalmaz. Allah’ın dininin derdiyle dertlenirsen, O (cc)dünyevî dertlerini üzerinden alır. Zira Peygamberimiz (asm) söz vermiş:

“Kimin tasası sadece ahiret olursa; dünya tasalarına Allah kifayet eder. Kim de dünya tasalarına kendini kaptırırsa; dünyanın hangi vadisinde helâk olduğuna Allah aldırmayacaktır.” (Abdullah ibn Mesud’dan)

Evet, musîbetler dertler hiç bitmiyor. En iyisi mi biz her seferinde bu hizmete koşalım ki bahtiyar olalım:

“Elbette ve elbette hiç şüphe kalmaz ki, en bahtiyar odur ki; sabır içinde şükretmek ve ... Nurların dersini alarak istikamet dairesinde, imanına ve Kur’ân’a hizmete çalışmaktır.”

“Ey kardeşlerim! Dikkat ediniz: Vazifeniz kudsîyedir, hizmetiniz ulvîdir. Herbir saatiniz, bir gün ibadet hükmüne geçebilecek bir kıymettir. Biliniz ki, elinizden kaçmasın!...”

(Mektubat, 29. Mektup)

Selâm ve duâ ile...

Şeyda Sultan ZENGİN